

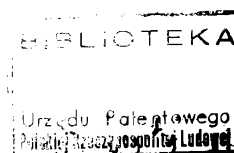
12 czerwca 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B656 65/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11870.

Kl. 26 b 44.

Max Rohrschneider
(Hamburg, Niemcy).

Masa zabezpieczająca do zbiorników acetylenu.

Zgłoszono 4 września 1928 r.

Udzielono 2 kwietnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 27 września 1927 r. dla zastrz. 4; 26 października 1927 r. dla zastrz. 3; 16 grudnia 1927 r. dla zastrz. 2 (Niemcy).

Znane są masy wypełniające zbiorniki do gromadzenia acetylenu rozpuszczonego w acetonie. Tak zwane stałe masy posiadają tę wadę, iż dają się później tylko z trudnością usuwać z butli i oprócz tego nie posiadają dostatecznej porowatości, a tem samem zdolności pochłaniania gazu. Gdy masy te składają się tylko ze sproszkowanego materiału, to zdolność pochłaniania gazu jest za mała; gdy stosuje się ziarnisty lub włóknisty materiał, jak węgiel drzewny, odpadki jedwabiu lub tym podobny materiał, to brak temu materiałowi trwałości na ciepło. Gdy stosuje się mieszaniny tych materiałów, niewytrzymałych względnie posiadających niewystar-

czającą trwałość na ciepło, z ziemią okrzemkową lub podobnym materiałem, to następuje łatwo oddzielenie się obu składników wewnątrz butli, gdy zostaną nasycone acetonem jako środkiem pochłaniającym lub też przy wstrząsaniu w czasie transportu lub przy użyciu.

Okazało się obecnie, że można uzyskać masę do wypełniania butli z acetonem, odpowiadającą wszystkim wymaganiom odnośnie do bezpieczeństwa i posiadającą dostateczną zdolność pochłaniania, gdy do tego celu stosuje się jak najbardziej rozdrobnioną skórę, jaką ma się do dyspozycji w znacznych ilościach w przemyśle skórnym.

Skóra zostaje w odpowiednim przyrządzie tak rozstrzępiona, że tworzy miękką masę w rodzaju wełny podobną z wyglądu do suchej rozstrzępionej masy używanej do wyrobu papieru.

Skóra winna wykazywać reakcję obojętną i nie zawierać składników rozpuszczalnych w acetonie. Gdy jest kwaśna, to winna być wpierv starannie wypłukana w wodzie; gdy zawarte są w niej składniki rozpuszczalne w acetonie, to konieczna jest ekstrakcja z acetonem. Przy użyciu nietłuszczonych odpadków skóry, w szczególności odpadków skóry chromowej, nie jest konieczne wstępne traktowanie acetonem. To oczyszczanie odbywać się może przed lub po rozstrzępieniu skóry. Potem zostaje skóra ostrożnie suszona przy niskiej temperaturze celem usunięcia wody. Po suszeniu może być zastosowany rozstrzępiony, wełnisty materiał ze skóry do wypełniania butli z acetylenem. Następnie zostaje doprowadzony do butli aceton, a wreszcie gaz acetylenowy.

Używane dotąd masy sypne musiałyby być starannie ubijane w butlach celem osiągnięcia pewnego ułożenia ich i zapobieżenia późniejszemu tworzeniu się pustych przestrzeni, co wymagało dużego nakładu pracy i kosztów. Ze względu na to napełnianie rozdrobioną skórą jest zasadniczo prostsze, gdyż daje się przeprowadzić w znacznie krótszym czasie i bez pomocy jakichkolwiek technicznych środków pomocniczych.

Przeprowadzone przy użyciu tej masy próby zapalowe wykazały, iż masa ta odpowiada wszelkim wymaganiom pod względem bezpieczeństwa.

Materiał składający się z rozdrobionej lub rozstrzępionej na wełnę skóry można używać nie tylko sam, lecz również z koryścią zmieszany z ziarnistą lub sproszkowaną masą, np. rozdrobionym lub zziarnowanym pumeksem lub ziemią okrzemkową.

Pumeks w stanie naturalnym jest ma-

terjałem miękkim i mało odpornym, tak że nie może być użyty jako wypełnienie butli acetylenowych, ponieważ przeistacza się w nich, w szczególności przy transporcie, na proszek i ubija się, przyczem powstają puste przestrzenie. Celem usunięcia tej wady można ziarenka pumeksu zmieszać w sposób najkorzystniejszy z jak najdrobniej rozstrzępioną skórą, przez co ziarna minerału zostają tak otulone, iż ziarna pumeksu stają się odporniejsze na działanie ciśnienia. Pomiędzy pumeksem i skórą, wskutek ich małych włókien, istnieje tak duża przyczepność, iż późniejsze rozłączenie się obu składników jest wykluczone, co następuje zawsze przy mieszankach składających się z pumeksu, węgla drzewnego lub temu podobnego materiału i ziemi okrzemkowej. Również masa składająca się ze skóry i ziemi okrzemkowej nie rozłącza się później.

Dalsza zaleta dodawania do skóry środków mineralnych, jak np. rozdrobionego pumeksu lub ziemi okrzemkowej, polega na tem, że taka mieszanina posiada łatwiejszą zdolność pochłaniania gazów niż skóra bez powyższych dodatków.

To samo działanie osiągnąć można, dodając do skóry starannie suszony, rozdrobiony torf. Ta mieszanina posiada również dostateczną odporność na temperatury powstające przy rozkładzie acetyleny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Masa do wypełniania zbiorników acetylenowych, znamienna tem, że składa się z najbardziej rozdrobionej skóry, uwolnionej przed użyciem od wszystkich kwaśnych i rozpuszczalnych w acetonie składników, jak również od zawartości wody.

2. Masa według zastrz. 1, znamienna tem, że używa się skórę rozstrzępioną w stanie miękkim i wełnistym.

3. Masa według zastrz. 1 i 2, znamien-

na tem, że używa się nietłuszczone odpadki skóry, np. odpadki skóry chromowej.

4. Masa według zastrz. 1 i 3, znamienna tem, że używa się rozstrzępioną skórę zmieszaną z rozdrobionym i ziarnistym pumeksem lub ziemią okrzemkową.

5. Masa według zastrz. 1 i 3, zna-

mienna tem, że używa się rozstrzępioną skórę, zmieszaną ze starannie wysuszonym i rozdrobionym torfem.

Max Rohrschneider.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.